

DANSK ARTILLERI-TIDSSKRIFT

NR. 2 OKTOBER 2012

98. ÅRGANG

UDGIVET AF: ARTILLERIOFFICERSFORENINGEN

ISSN 0011-6203

ARTILLERIOFFICERSFORENINGEN

- Formand:* Oberst B. Mejlholm, Danske Artilleriregiment, Hjerdingvej 127, 6800 Varde
- Sekretær:* Major Mark Hemmingsen, Hærens Officersskole, Roskildevvej 28A, DK-2000 Frederiksberg
Tlf. 3613 2600. FIIN: HO-VUT-LDILD Hemmingsen, Marc
- Kasserer:* Kaptajn P. Rønning-Jensen, Danske Artilleriregiment, Hjerdingvej 127, 6800 Varde.
Giro 5 02 74 38 (Alle ud- og indbetalinger i forbindelse med DAT).
- Medlemskab:* 250 kr. for et år.

DANSK ARTILLERI-TIDSSKRIFT (medlemsblad for Artilleriofficersforeningen)

- Ansvarshavende* Fg. ansvarshavende: Major Carsten Heilmann Petersen,
Danske Artilleriregiment, Hjerdingvej 127, 6800 Varde
7695 5430. FIIN:: DAR-G5-200 Petersen, Carsten Heilmann, e-mail: chp@mil.dk
- Redaktions-
sekretærer:* Fg. ansvarshavende: Major Carsten Heilmann Petersen,
Danske Artilleriregiment, Hjerdingvej 127, 6800 Varde
- Elektronisk post:* e-mail adresse: chp@mil.dk
- Lokalrepræsentanter:* DAR: KN C. Knudsborg, tlf. 7695 5858, FIIN: DAR-3-S21A Knudsborg, Christian
HO: KN Jan Haick, tlf. 3613 2713, FIIN: HO-GRO-TAK15 Haick, Jan
- Ekspedition og kassefører:* Chefsergent D.B.N. Just, Danske Artilleriregiment, Hjerdingvej 127, 6800 Varde
7695 5405. FIIN:: DAR-G8-100 Just, Dan Boye Nielsen
- Abonnement:* Tegnes hos ovennævnte. Pris kr. 200,00 for et år. Enkeltnummer kr. 60,00.
- Produktion:* Grafisk Produktion Ribe ApS, Ørstedvej 20, 6760 Ribe.
- Indhold:*
<i>Fungerende formand har ordet</i>	47
<i>Joint Fires</i>	49
<i>Artilleriaften 2012</i>	60
<i>Den digitale artilleriofficer</i>	63
<i>Nyt materiel til artilleriet</i>	68
<i>ANSKAFELSE AF mastebaseret observations- og måldudpegningsmateriel til AO/FAC</i>	70
<i>Referat af artilleriofficersforeningens generalforsamling</i>	75

Eftertryk kun med redaktionens tilladelse.

Fungerende formand har ordet

Oberstløjtnant Michael A. Villumsen

Med håb om, at tidsskriftets læsere alle har haft en god sommer, byder jeg velkommen til dette nummer af DAT, der på mange måder afspejler de prioriterede aktiviteter, der vil karakterisere tjenestegrenens virksomhed det næste års tid.

Ikke uberettiget vil nogen kunne hævde, at udviklingen ved vores tjenestegren har stået noget i stampe den seneste tid. Og den udvikling der så alligevel har ramt os, har på en række områder været med besparelser og effektiviseringer for øje. Som læserne ved, pågår der tillige overvejelser og politiske forhandlinger med formål at finde yderligere besparelser på forsvarlets økonomiske bevillinger. Ikke megen information kommer ud fra denne proces, hvorfor det er alt for tidligt at gisne om eventuelle konsekvenser for Danske Artilleriregiment (DAR). Men jeg føler mig overbevist om, at resultatet af disse forhandlinger og bebudede besparelser på

forsvarsbudgettet også vil have effekt på DAR virksomhed. Jeg håber, at det trods alt vil lykkes at opretholde en operativ kapacitet svarende til nuværende, men det vil den kommende tid forhåbentligt meget snart afklare. Der skal ikke herske tvivl om, at vi vil tage udfordringerne op, uanset hvor udviklingen bærer os hen. Det har vi gjort tidligere, og det vil vi gøre igen.

Bevæger jeg mig en stund væk fra den mere overordnede udvikling og tilbage til mit udgangspunkt, er jeg ikke i tvivl om, at vi står overfor interessante og spændende udfordringer i den kommende tid.

I dette nummer af tidsskriftet kan I bl.a. læse om den kommende erstatning for vores vel-tjente ubemandede fly (UAS), RAVEN, der inden årets udgang afløses af PUMA og derefter skal implementeres i organisationen.

Hæren har besluttet at investere i nyt observa-

tionsmateriel m.v. til bl.a. Forward Air Controllers og Artilleriobservatøren, ligesom planlægningen af det lidt tungere observationsmateriel og sensorer er i fuld gang med DAR i førertrøjen. Denne proces og planlægning er ligeledes beskrevet længere inde i bladet.

Efterretningsanalysekapaciteten ved 3. ISTAR-afdeling er netop kommet endelig på plads og er godt i gang med løsning af sine operative opgaver i samarbejde med forsvarrets hjemlige myndigheder og de udsendte enheder.

Planlægningen og bestræbelserne for anskaffelse af et nyt affyringsystem til erstatning for selvkørende haubits M109A3 fortsætter med betydelig prioritet fra såvel hærens som Forsvarets Materieltjenestes side. Hvorledes dette projekt udvikler sig, ved vi endnu ikke, men der skal ikke herske tvivl om, at hæren ønsker et passende antal moderne pjecer, der kan indsættes autonomt med stor rækkevidde og hurtig reaktionsevne. Et affyringsystem, der er skræddersyet til internationale operationer, og som vil medvirke til, at hærens enheder kan imødegå det fulde spektrum af trusler, uanset om indsættelsen sker i rammen af en mere stationær opstilling, eller den finder sted i rammen af mobil kamp.

Ved siden af disse højt prioriterede udviklingsprojekter, som inden for en overskuelig tidshorisont forhåbentligt vil give vores operative enheder en større operativ evne, fortsætter styrkeproduktionen til det internationale engagement. Dette uanset DAR samlede bidrag er reduceret væsentligt på de seneste to hold i takt med, at hærens samlede styrkebidrag transformeres og reduceres. DAR bidrager dog fortsat med personel og operativ kapacitet i form af ildstøtte, UAS, CIMIC og til det efterretningsmæssige område. Førstnævnte er yderligere reduceret på det udsendte hold 14, idet det forud for redeployeringen af hold 13 besluttedes at hjemtage den tunge 120 mm morter fra kontingentet. Det har dog ikke medført nogen personelmæssig reduktion, idet morterbesætningen nu "blot" bemander den lette 60 mm morter. Men en udvikling

der bærer vidnesbyrd om, at hæren reducerer sit "kampbidrag" i ISAF missionen.

Regimentet gennemførte i forsommeren et seminar for personel af reserven. Ud af de 75 mulige, mødte 44 frem til – efter tilbagemeldingen at dømme – et veltilrettelagt program med gode drøftelser omkring regimentets nyttiggørelse af denne vigtige personelressource. Det er hensigten at gennemføre noget tilsvarende på samme tid næste år og her bygge videre på de resultater, der i mellemtiden er opnået gennem aftalte og gennemførte aktiviteter.

Jeg håber, at de få, men vigtige aktiviteter og projekter, jeg har nævnt ovenfor, skaber et billede af en tjenestegren, der søger at udnytte de muligheder der byder sig, at vi alle "prioriterer vindmøller og ikke læhegn, når forandringernes vinde blæser", og at der fortsat er grund til optimisme, uanset vi endnu ikke kender konsekvenserne af igangværende politiske forhandlinger/overvejelser omkring forsvarrets struktur og økonomi. Lad os skue fremad og tage udfordringerne op, når de byder sig til – helt i regimentets ånd: "Pligten og lidt til".

God læselyst...

Joint Fires

Værnsfælles ildstøtte

Af KN J. Haick, Lærer Ildstøttetjeneste
GROAFD Hærens Officersskole

1. Indledning

Joint Fires er det nye dyr i åbenbaringen som alle taler om. Som skitseret i en tidligere artikel her i DAT har ildstøtten til UAFD udviklet sig en del over de sidste år, ikke mindst forment af indsættelsen i Afghanistan.

Det er ikke nogen hemmelighed at vi med den nye organisation har måttet sige farvel til den traditionelle artilleriafdeling. Hvorledes støtter vi så manøvren, når vi tidligere har været bundet op på anvendelsen af batterier og afdelinger, når vi har skullet levere virkninger som holde nede og neutralisere.

Er Joint Fires blot et nyt buzz word, og et udtryk for, at vi kan forvente ildstøtte fra værnssælles platforme, eller er der en sammenhæng til den seneste tids organisationsændringer? Dette vil jeg forsøge at belyse i denne artikel, startende med et historisk perspektiv.

Fokus i artiklen vil som vanligt være på underafdelingsniveau.

2. Historik

Den britiske artillerimajor James Cook skrev i bladet ARMY Battle Notes en artikel om udviklingen af Fire Support Team 'et i den britiske hær. Jeg havde i 2008 fornøjelsen af at have Maj Cook som kursusleder på Land Joint Fires Coordination Staff Officers Course på den britiske Artilleriskole. Følgende er et par centrale uddrag af den nævnte artikel:

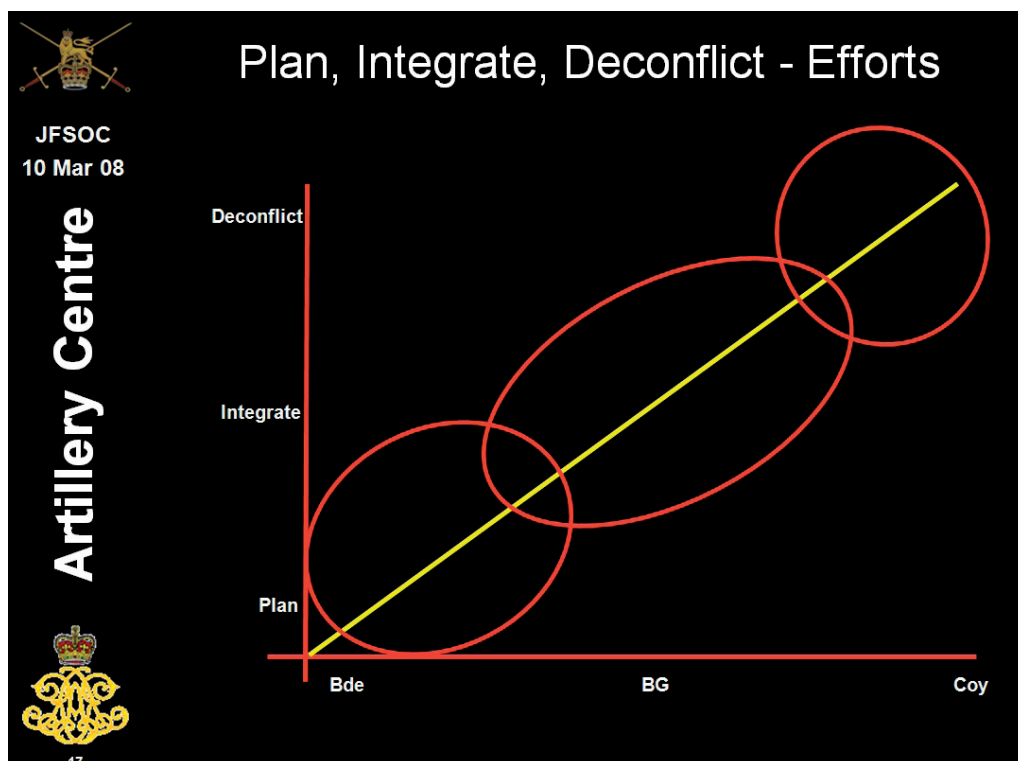
"Commanders at all levels are determined to have greater effect, with smaller maneuver forces, in a more complex battlespace and in a shorter time period".

Som vi selv oplever nationalt, bliver de operative ildstøtteenheder mindre og mindre. Samtidigt er behovet for støtte stigende, hvilket især operationerne i Afghanistan bærer vidnesbyrd om.

"J Company, 42 Commando Royal Marines was tasked with leading the aviation assault onto the Al Faw peninsular, on the opening night of the assault on Iraq. The OC was quoted as saying that in his assault he was supported by more joint fires than he had known existed. For this he was eternally grateful, but was dismayed that in order to bring these effects to bear, he was followed around on the battlefield by no less than eighteen individuals."

"He had to turn to one of five individuals for subject matter expertise"

Det faktum at "den taktiske fører" havde fem individer, der hver repræsenterede deres specifikke og væsensforskellige ildstøttemiddel, gjorde det usædvanligt svært at koordinere indsættelsen af disse. Den mest anvendte koordinationsmetode var at adskille ildstøtten i tid, og således først skyde med det ene og dernæst med et andet middel. Dette har dog den uheldige virkning, at det er svært at "lægge tyngde" og få mest muligt ud af den rådige ildstøtte, hvilket forbyrder sig imod det første citat ovenfor. Derudover gør det beslutningstiden unødigt lang, idet man lægger beslutningstagningen over på en "sorthat". Denne er ikke nødvendigvis udannet til at kunne beslutte, hvilket ildstøttemiddel der er det bedste i situationen.

Figur 1.

På baggrund af erfaringerne fra indsatsen i Irak iværksatte man i UK et udviklingsarbejde, der mandede ud i en doktrinær fastlæggelse af Joint Fires begrebet samt en del organisationsændringer. Således blev Fire Support Team'et (FST) skabt, ud fra et ønske om at give UAFD et hold, der kunne indsætte alle til rådighed værende ildstøttemidler samlet under én fører. På BTN niveauet skabte man Fire Planning Cells, de senere Joint Fires Cells, hvor man tilførte permanente flystøttekapaciteter i form af Forward Air Controllere (FAC) for også at gøre dette niveau Joint.

Figur 1 beskriver arbejdsdelingen for de enkelte niveauer set fra UK perspektiv. Det mest interessante er det fokus, der ligger på separation

på UAFD niveauet, og ikke "bare" indsættelse af ildstøtte til støtte for manøvren.

Udviklingen hen imod Joint Fires er foregået nogenlunde sideløbende i de fleste NATO lande og stort set alle de lande vi sammenligner os med er landet på en løsning, der organisationsmæssigt ligner UK løsning. Sideløbende er Joint Fires begrebet ophøjet til NATO doktrin i den seneste revision af AArty-P5.

Det er ikke nogen hemmelighed, at Danmark er absolut førende i Norden. Dette grunder i de mange og specifikke erfaringer som vi har gjort os i Afghanistan. Jeg oplevede under deltagelse i Nordic Artillery Exercise i 2010, at der er utroligt meget respekt for Danmark på ildstøtteområdet.

3. Nationale erfaringer

Da vi begyndte at deployere ildstøtteenheder til Afghanistan (ISAF), var vore observatøreneheder organisatorisk og doktrinært baseret på den måde vi "altid" havde gjort det. I perioden efter 2005 oplevede vi, at den gammelkendte "samvirkeuddannelse", hvor en UAFD/ BTN ikke tog på øvelse uden deres O-trop/ AO hold, løb ud i sandet. Dette skyldtes ikke mindst bemandingsmæssige udfordringer ved ART. Virkningen var dog, næsten, katastrofal. UAFD blev nu vænnet til at væsentlige dele af uddannelsen blev gennemført i en "glasklokke" uden kampstøttetilstedeværelse. Det gamle samvirke håndværk gik i glemmebogen, for til dels at blive vækket i det sidste halve år inden deployering til ISAF. Set i bakspejlet har samvirkeuddannelsen været mangelfuld, og en del kompagnichefer/delingsførere har fået kontante aha-oplevelser efter deployering i forhold til hvor svært samvirke egentligt er, såfremt dette ikke øves.

Man oplevede ved ISAF hurtigt, at der er flere væsensforskellige ildstøttemidler til rådighed - helt ned på de laveste taktiske niveauer - end vi har været vant til. Set i lyset af UK erfaringer oplevede vi selv ved vore UAFD at have tre forskellige "Subject matter experts" til at rådgive KC. Det bevirkede, at opgaven med at vælge det bedst egnede ildstøttemiddel, også for vort vedkommende, i høj grad blev lagt over på KC. Dette er i min verden en utaknemmelig opgaven for en mand, der må formodes at være optaget med føring af egen enhed, og ikke have den fornødne uddannelse til at foretage dette valg.

Det har vist sig, at ildstøtten fra jordbaserede ildstøttemidler, som i stor udstrækning anvender ikke styret ammunition, bedst indsættes såfremt observatøren har direkte indsigt imod målet. Denne erfaring baserer sig naturligvis på en stabiliseringsoperation. Det skal dog være mit argument, at dette også gør sig gældende i forhold til UAFD indsat i kampoperationer. Der er ikke tid til at kampføreren ud over at føre sin

enhed, kan forsyne observatøren med måldata og observationer. Det har vel heller aldrig været meningen at observatørholdet skulle være en ildstøttemæssig relæstation.

Flyvende ildstøttemidler har ikke i samme grad behov for direkte observation imod målet. De våben disse kan indsætte, er i langt højere grad præcisionsstyrede, og FAC kan således basere sig på observationer fra andre. Hvor der i artilleriobservatørholdet er flere, der må påkalde skydninger, er der i Tactical Air Control Party (TACP) kun en der må, nemlig FAC. TACP har dog mulighed for at sende en såkaldt Type 2 observatør frem. Dette ændrer dog ikke på, at FAC er en knap ressource, hvorfor vore artilleristiske lærdom siger, at FAC skal centraliseres.

Det traditionelle artilleriobservatørhold kom hurtigt til kort grundet den fragmenterede indsats. Der var behov for både rådgivning samt "støvler på jorden" til at gennemføre egentlig indsættelse af ildstøtte. Holdet var simpelthen ikke stort nok. En organisationsændring fra tre til fire mand hjalp lidt, men ikke meget.

Paradokset i ISAF var, at vi på BTN niveauet baserede vores organisation på den tilsvarende UK organisation, og således fik gavn af deres erfaringer. På UAFD niveauet derimod anvendte vi national organisation med de ovenfor skitserede udfordringer.

4. Hvad er behovet så?

Spørgsmålet er jo selvfølgelig, om der overhovedet er et behov for ildstøtte i det fremtidige forsvar, såfremt vi fremadrettet skal ernære os som FN observatører ude i verden?

Set fra min stol er der ingen tvivl, DER ER BEHOV FOR ILDSTØTTE i det fremtidige forsvar. Der er ingen der kan forudsige hvilke operationstyper vi vil blive stillet overfor i fremtiden. Hvem kunne forudsige indsættelsen i Afghanistan, bare i år 2000? Jeg vil vove den påstand, at alle der har været indsat som fører i ISAF, nødtigt ville begive sig ud på en lignende mission uden at have ildstøtte i baglommen,

just in case. GN Petreus siger det meget kort og klart: "It's cheaper to send a bullit than a soldier".

Men hvad er det så vi skal kunne levere, ildstøttemæssigt?

Det er helt centralt for Joint Fires at kunne levere ilden fra alle rådige midler **SAMTIDIGT** i en geografisk afgrænset område, uden unødigt risiko for hverken egne enheder på jorden eller ildstøttemidlerne. Dette stiller i høj grad krav til organisationen og doktrinen.

Vi har erfaringsmæssigt fastslået, at ét individ kun kan indsætte et ildstøttemiddel af gangen. Såfremt vi ønsker at opnå ovenstående, er der altså behov for, at det observatørhold, der tildeles UAFD, er netop så stort, at dette kan gennemføres. Idet hver observatør bør råde over en signalmand, er dette yderligere med til at bestemme størrelsen af holdet. Observatørholdet skal simpelthen antalsmæssigt afspejle antallet af forskellige ildstøttemidler.

Da observatøren erfaringsmæssigt indsætter ildstøtten fra jordbaserede ildstøttemidler bedst, såfremt han selv kan se målet, er der behov for at kunne placere observatørhold, hvor de kan opnå dette. I praksis vil dette bedst kunne opnås i rammen af delingen.

Såfremt vi skal kunne indsætte alle de til rådighed værende ildstøttemidler samtidigt, er der behov for doktrinære procedurer for hvorledes dette skal finde sted. Dette kaldes også Battle-space Management, eller styring af kamprummet om man vil.

Der findes grundlæggende to måder at separere ildstøtte på. Man kan enten gøre det i tid eller i rum. Da tidsseparation har de nævnte uhensigtsmæssigheder, vil vi helst gennemføre rumseparation. Dette går i bund og grund ud på at placere fly, helikoptere og andre midler som fysisk er placeret tæt på kampen, over eller til siden fra granat/raketbaner. For at dette kan gøres mest smidigt, er der behov for at dette styres af én mand. Som beskrevet ovenfor fandt UK det heller ikke hensigtsmæssigt med flere ildstøt-

terådgivere, så dette er i god tråd med øvrige erfaringer.

Der er altså behov for et såkaldt "Single Point of Contact" for ildstøtte ved UAFD. Det skal være et individ, hvis hovedopgave er at rådgive den taktiske fører, og matche den virkning som den taktiske fører ønsker til et ildstøttemiddel. På baggrund af den valgte organisation og doktrin er der et naturligt behov for løbende at gennemføre samvirkeuddannelse med kampheder. Denne uddannelse bør igen være en naturlig del af uddannelsen og gennemføres løbende. Dette stiller krav til antallet af ildstøtteenheder, noget som heldigvis er tænkt ind i den nuværende organisation.

Overordnet set kan man sige, at behovet er et hold, der kan rådgive, planlægge for og indsætte alle de ildstøttemidler, der måtte være til rådighed for UAFD samtidigt i et geografisk afgrænset område.

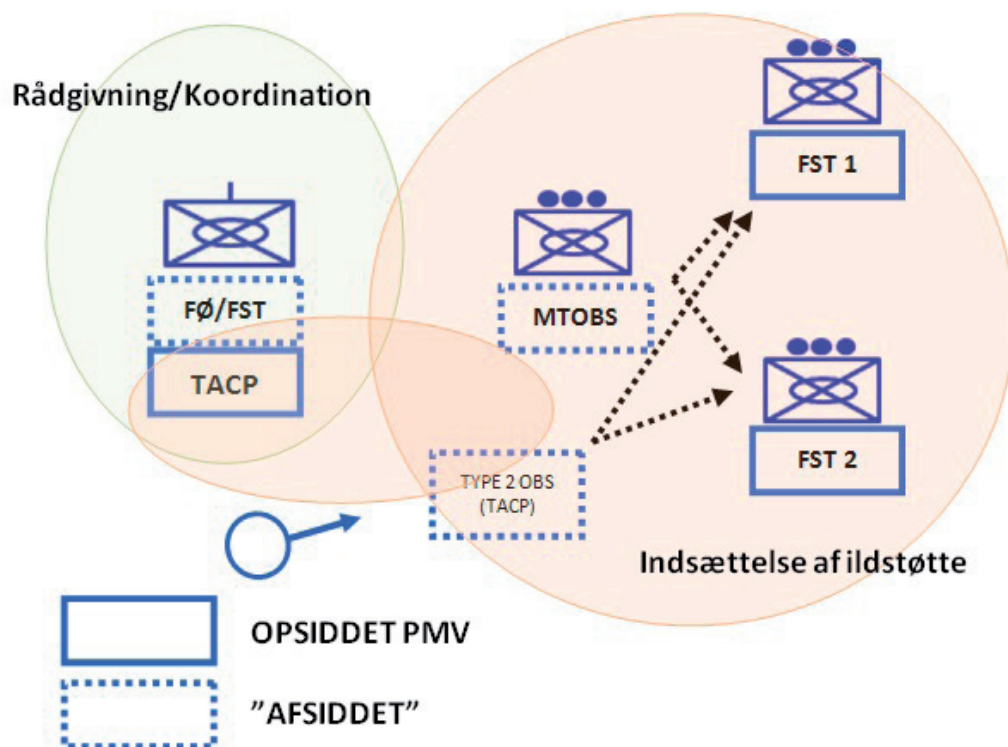
5. Organisation

Set er lyset af ovenstående skal det hold, som tildeles UAFD i den fulde model altså kunne udføre følgende opgaver:

- Ild- og ildstøtteplanlægning.
- Rådgivning og koordination.
- Indsættelse af morterer, artilleri og raketkastere.
- Indsættelse af støtte fra fly og kamphelikoptere.

Det individ der gennemfører rådgivning og koordination, bør ikke være bundet op på egentligt indsættelse af ildstøtte, hvilket i min verden er det vægtigste argument for, at FAC skal friholdes for denne opgave. En FAC baggrund vil dog absolut ikke være uhensigtsmæssig for dette individ.

Som nævnt er FAC en knap ressource, men da denne ikke har det samme behov for at have direkte indsigt på målet, og således kan indsættes centraliseret, er tilstedeværelsen af én FAC ved UAFD dog tilfredsstillende.

Figur 2.

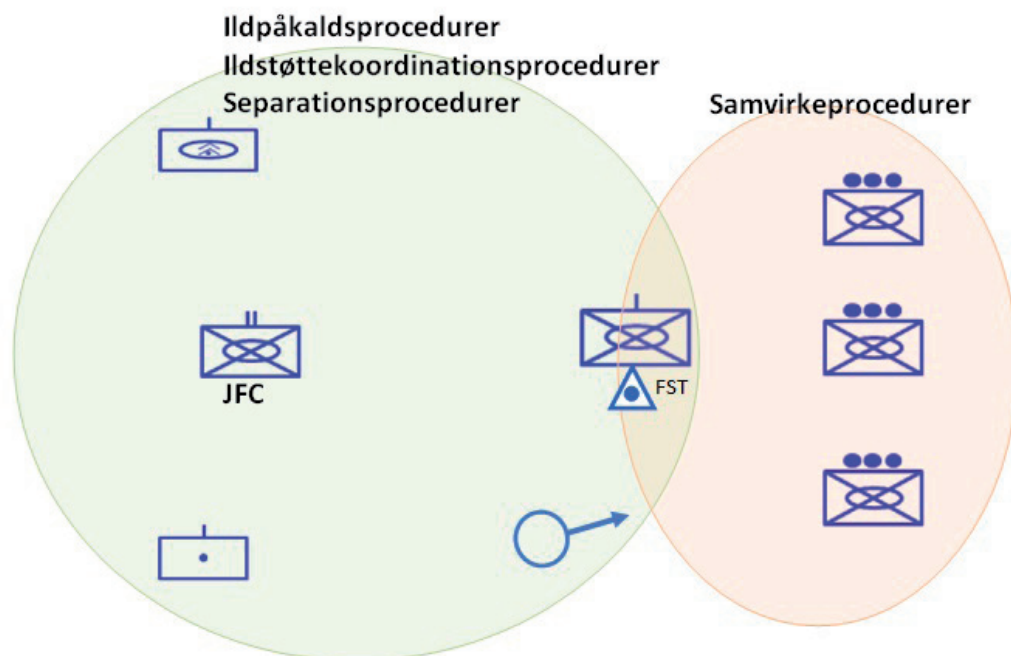
Såfremt UAFD råder over både morterer, artilleri og raketkastere bør der være tre observerhold for at kunne indsætte alle midler samtidigt. UAFD råder dog over et organisatorisk mortarobserverhold, så behovet for tilførsel udefra er således to hold.

Såfremt man lægger ovenstående sammen, lander man meget tæt på den organisation, som er valgt i forbindelse med det nuværende forlig. Den fulde model består som anført af et antal moduler. Såfremt missionen betinger det, kan de enkelte hold sammenstykkedes til lejligheden med de moduler, som er nødvendige.

Figur 2 angiver en eksempelvis indsættelse/placering af de enkelte kapaciteter i rammen af UAFD.

6. Doktrin

Behovet for doktrin, eller procedurer om man vil, kan groft set deles op i to. For det første er der behov for faste procedurer for kampenhedens samvirke med de tildelte observatører. Her tænkes primært på procedurer for planlægning og på gennemførelse af ildstøtten til støtte for manøvren. For det andet er der behov for faste procedurer for hvorledes observerholdet

Figur 3.

samvirker internt samt med nært højere niveau som er BTN Joint Fires Cell (JFC).

For alle procedurer gør det sig gældende, at der bør være en så høj grad af ensretning som muligt. Således bør proceduren for ildpåkald være så ensrettet som muligt. Set fra kampenhedens side er de data som observatøren skal bruge for at kunne iværksætte beskydning af et mål stort set ens lige meget om der er tale om jordbaserede ildstøttemidler eller flystøtte. Derfor bør ildpåkaldet fra kampføreren til observatøren være ens. Dette er ensrettet med udgivelsen af HRN 410-004 Ildstøttefolder i 2011. Hvis vi derimod kigger på videreformidlingen af kampføreren ildpåkald til ildstøttemidler, er der stadig forholdsvist stor forskel. En FAC benytter sig af

sin egen skudordrestandard, en såkaldt 9-liner, mens en observatør for jordbaserede ildstøttemidler vil anvende "skudordren" som vi kender den. Der er dog forskelle på, om man skyder med morterer, artilleri eller raketkastere. Hvis man tager den maritime dimension med, som også leverer artilleristøtte, er der her en helt anden standard angivet i ATP-4(E). Set fra min stol, vil det give mening at strømline disse procedurer så meget som muligt, således at observatørens arbejde gøres så nemt som muligt.

I takt med organisationsændringen fra AO hold og TACP til FST er der behov for at få nedfældet bestemmelser for, hvorledes disse FST skal samvirke med kampenheden. Her tænkes primært på placering, fordeling og ikke mindst

opgaver til de enkelte led. Et FST er skabt til at blive opdelt og fordelt til UAFD delinger, modsat AO-holdet som man kun i særlige tilfælde opdeler. Der er altså tale om en slags paradigmeskift på området. Det er min fornemmelse, at man er rigtigt godt med ved 1. Ildstøtteafdeling i forhold til at opbygge et erfaringsgrundlag på området. Næste opgave bliver at få disse erfaringer nedfældet reglementarisk.

Når ildstøtten indsættes er der normalt altid behov for at separere granater fra jordbaserede ildstøttemidler med fly, helikoptere, UAS mm. Dette er en del af begrebet Battlespace Management. Der findes værktøjer til at gennemføre dette, og vi skal blot vænne os til, at dette er en helt basal og nødvendig del af ildstøtteplanlægningen på alle niveauer.

Således udestår der primært en doktrinær beskrivelse af det interne samvirke for observatørholdet.

7. Teknologi

Såfremt man ønsker at indsætte Joint Fires, skal man i sagens natur være i stand til at anvende og kommunikere med ildstøttemidler fra flere værn.

Specielt på kommunikationsområdet har vi været udfordret, idet denne anvendelse har fordret forskellige radionet, alt fra VHF, HF, UHF og også TACSAT net. Med indfasningen af de nye taktiske radioer kommer vi et langt skridt, idet disse vil kunne dække flere forskellige net samtidigt.

På observationsmaterielområdet er der også nogle centrale krav, der skal opfyldes før en effektiv indsættelse af alle ildstøttemidler kan ske. De rådige ammunitionstyper er pludseligt blevet forøget væsentligt i forhold til de gamle granater, som vi alle kender. Vi har pludseligt fået laserstyret ammunition og GPS styret ammunition. Førstnævnte stiller krav til, at man kan belyse et mål med en Laser, og til det anvender man en såkaldt Laser Target Designator, der pt. er mandbåren og minder om OTS i stør-

relse og udforming. GPS styret ammunition, som i sagens natur er meget præcist (Radial Miss Distance under 10 m) stiller krav om, at observatøren kan definere målets plads meget præcist. Kravet har tidligere været en målbestemmelsesnøjagtighed på under 50 m. Nu hedder kravet under 10 m, hvilket kræver moderne teknologi, som vi ikke pt. råder over.

Vi råder pt. kun over styret ammunition til flybomber, men især GPS styret ammunition er udviklet til både TMT, ART og ikke mindst raketkastere, som vi har brugt i ISAF. Af andre ammunitionstyper kan nævnes:

Præfragmenterede granater, som giver en væsentligt forøget virkning imod bløde mål samt en virkning med formindsket fareområde.

Dette gør dem egnede til Nært Mål anvendelse, Røgggranater, der virker termisk slørende, Lysgranater med IR lys

Vi bør fremadrettet arbejde på at udvide vores ammunitionsportefølje, således at vi kan levere den efterspurgte virkning, også med de stærkt formindskede ildstøtteenheder vi pt. råder over. Materielmæssigt skal vi kunne støtte både den afsiddede og den opsiddede indsættelse. Vi skal kunne indsætte så mange granattyper som muligt i begge optioner, så det giver nogle afledte krav til, hvad materiellet skal kunne. Især den opsiddede indsættelse har udfordret ildstøtteren, idet vi reelt ikke har haft noget observationsmateriel (ud over håndkikkert 7x32) der kunne løse denne rolle. Vi er ved at være godt rustede til den afsiddede rolle, idet vi i ISAF primært har været indsat til løsning af denne. Den opsiddede rolle, især med muligheden for at tilvejebringe præcise koordinater samt belyse mål med Laser, bør være højt prioriteret i den nærmeste fremtid. Dette vil understøtte antallet af pansrede køretøjer i FST, og bevirke at FST reelt kan tilføre UAFD en overvågningskapacitet ligesom dengang en OTS var UAFD eneste termiske overvågningskapacitet.

Battle Management System (BMS) er et andet område, hvor der sker en stor udvikling. BMS vil på sigt give os mulighed for at kommunikere digitalt og ikke mindst foretage digitale ildpåkald.

Ildstøtte fra flåden, såkaldt Naval Fire Support (NFS), er et ofte overset element i Joint Fires. NFS kan omfatte støtte fra både artilleri og raketkastere i form af bl.a. GPS styrede Harpoon missiler.

Vi råder nationalt over både omtalte Harpoon missiler samt 3 (76 mm) og 5 (127 mm) tommer artilleripjecer. Særligt 5 tommer kanonen er indkøbt, idet den er særdeles effektiv til at levere støtte til landjorden. Der pågår et udviklingsarbejde med at udvikle en såkaldt Extended Range Guided Munition (ERGM), som efter sigende skulle forøge rækkevidde til op i nærheden af 100 km. Skudkadencen er også imponerende, idet 5 tommer kanonen kan skyde tyve skud i minuttet.

8. Uddannelse

Som med behovet for doktrin og procedurer går behovet for uddannelse i to retninger. Det er dels behov for uddannelse af kampenheden i samvirke og dels et behov for intern artilleristisk uddannelse.

Samvirkeuddannelsen starter så tidligt som muligt. De kommende officerer, der ikke skal have et artilleristisk karriereforløb, skal have en ildstøttemæssig grunduddannelse. Denne bibringes de i rammen af Grundofficersuddannelsen (GRO). GRO er delt op i to dele, GRO 1 som fokuserer på delingsniveauet, og GRO 2 der fokuserer på underafdelingsniveauet. Samlet henover dette forløb på tre år bibringes kadetten en forståelse for, hvorledes manøveren understøttes med ild samt en forståelse for de kapaciteter, som denne kan blive støttet af. Dette skal sætte kadetten i stand til at samvirke med ildstøtteenheder, primært observatører.

Det er her vigtigt at præsentere kadetten for den fulde Joint Fires pakke, således at denne er vant

til at arbejde med væsensforskellige kapaciteter fra forskellige værn.

Uddannelsen på GRO er dog blot begyndelsen, idet den fortsætter på våbenkursus, hvor DAR og IGR nu deltager i den afsluttende øvelse på kamptropperens våbenkursus. Sådan var det også i de ”gode gamle dage”, og det er noget der virker, for samvirke er svært med mindre man øver det, hele tiden. Efter våbenkursus skal samvirkeuddannelsen naturligvis videreføres i rammen af kampenhedens egne øvelser og aktiviteter.

Behovet for intern uddannelse er med Joint Fires blevet væsentligt større. Tidligere skulle en artilleriofficer lære at skyde med artilleri og til nød morterer. Nu er pakken udvidet med raketkastere samt behovet for en forståelse for flystøttens indsættelse. Derudover skal FØ/FST lære, hvorledes alle de til rådighed værende ildstøttemidler koordineres, således at kampenheden støttes på bedst muligt vis.

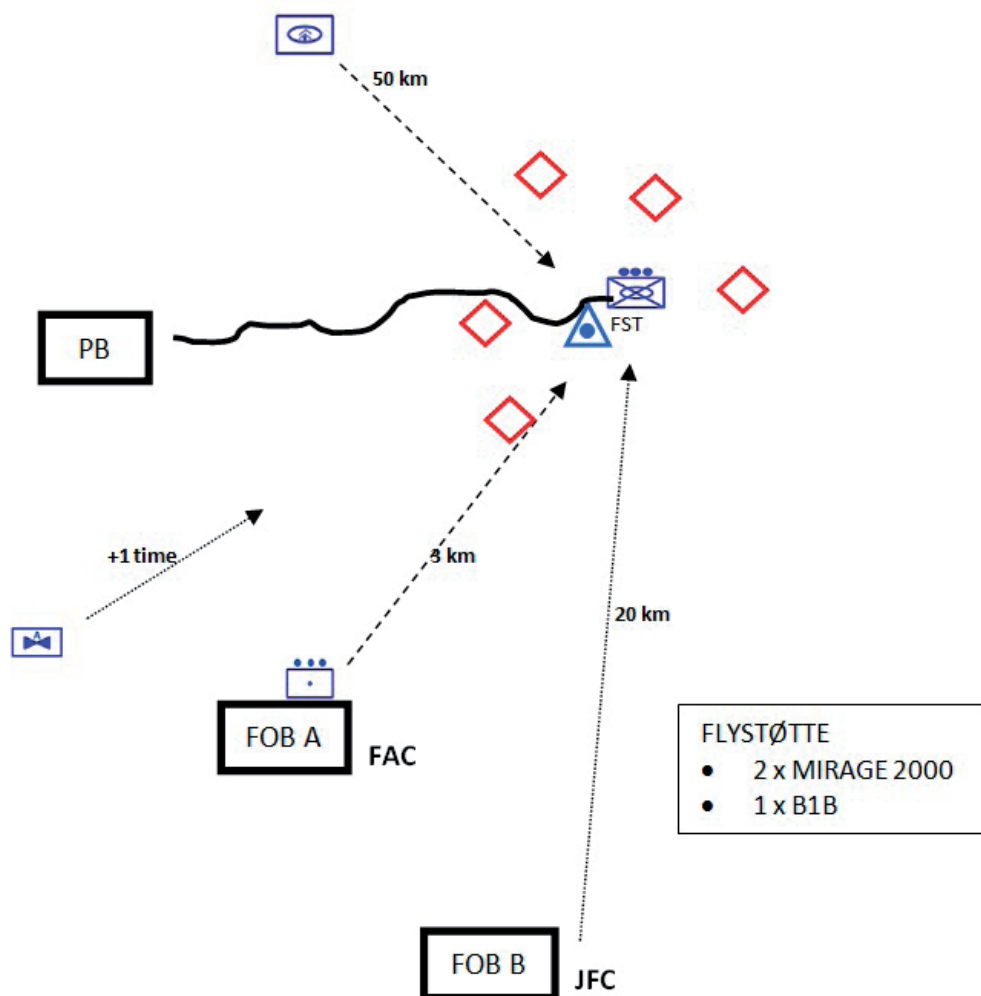
Vore observatører bør, for at kunne leve op til Joint Fires målsætningen, kunne ”det hele”. De skal kunne påkalde og lede ilden fra morterer, artilleri og raketkastere (også NFS) samt kunne levere observationer til FAC (såkaldt type 2). Man kunne fristes til at adoptere betegnelsen Joint Fires Observer om vore gamle observationsbefalingsmænd (OBBM). Ildstøtten skal kunne leveres under alle forhold og på alle afstande. Det er derfor vigtigt også at kunne træne Nært Mål skydninger under realistiske forhold. Dette krav bliver opfyldt når Nært Mål uddannelsesanlægget i Oksbøl snart færdiggøres (red.: netop færdiggjort). Det er værd at bemærke, at mens man tidligere uddannede officerer til at varetage ildpåkaldet, anvendes nu primært befalingsmænd af sergentgruppen. Det er derfor vigtigt, også at klæde disse godt på med en solid uddannelse.

Mortersektionen har tidligere være underlagt KMP. Uddannelsen af Mortersektionsføreren har været gennemført ved HILS, mens der ikke har været direkte krav til uddannelsen af

observatøren. Efter indførelsen af TMT er mortersektionerne blevet opstillet med personel fra 1 Ildstøtteafdeling. Dette har bevirket, at observatørerne er blevet uddannet som vore egne OBBM. For at maksimere anvendelsesmulighederne bør morterobservatøren i praksis kunne det samme som en af observatørerne i FST. Dette stiller krav om, at uddannelsen centraliseres, således at vore observatører kun

uddannes ét sted, nemlig ved ST/DAR og for god ordens skyld i rammen af FLV f.s.v.a. vore FAC.

Vi er i Danmark dog langt bedre kørende end i UK m.h.t. samling af observatøruddannelsen. Jeg vil igen vende mig imod den tidligere citerede artikel for at perspektivere problemstillingen:

Figur 4.

"The ability to call on artillery and rockets is taught at the Royal School of Artillery. The call for mortars is taught at the Land Warfare School. The terminal control of CAS is taught at the Joint Forward Air Control and Trainings Standard School at RAF Leeming. Naval Fire Support is taught at 148 Commando Forward Observation Battery and control of attack helicopters is staffed by Director Army Aviation, controlled by HQ 16 Air Assault Brigade and monitored by Joint Helicopter Command"

9. Joint Fires i udførelsen

Følgende er et eksempel på gennemførelse af Joint Fires til støtte for en enhed i kamp. Situationen er "anonymiseret", men de som har været i området, vil nok kunne nikke genkendende til centrale aspekter.

En patrulje fra Patrol Base (PB) bestående af briter og afghanere iværksætter patruljering i Green Zone (GZ), patruljen omfatter et britisk Fire Support Team(-) uden FAC. Da patruljen er ankommet til en stilling midt i GZ bliver den beskydt fra en række lokaliteter rundt om stillingen. Situationen er nu den, at patruljen er afskåret ca. 1 km fra PB. Den nærmeste enhed, der kan forstærke patruljen er ca. 3 km væk i FOB A med en køretid på ca. 2-3 timer. De eneste midler, der på kort tid kan indsættes til forstærkning af patruljen, er ildstøtte. Føreren for den britiske FST iværksætter umiddelbart beskydning af de fjendtlige stillinger med 105 mm ART, derefter anmoder han om flystøtte via FAC i FOB A samt GMLRS støtte via JFC i FOB B. I løbet af kort tid ankommer flystøtten i form af to franske fly. Via FAC iværksættes bombing via FAC i FOB A samtidig med ART beskydning. Flyene afløses senere af et amerikansk B1B efter at have skudt tom. FØ/FST udpeger nu også mål til GMLRS til JFC, som herefter iværksætter det fornødne, således at man kan melde til FØ/FST, når GMLRS er klar til at skyde. Da GMLRS melder klar, iværksættes beskydning med denne imod mål meget tæt på

patruljens egen stilling. Således falder to raketter indenfor 100 m af denne. FØ/FST bekæmper alle fjendtlige stillinger med ART, CAS og GMLRS indtil den fjendtlige beskydning ophører. Efter den fjendtlige beskydning er ophørt, ankommer en britisk Apache helikopter som støtter patruljen under forskydningen tilbage til PB. Resultatet blev, at alle patruljens deltagere returnerer til PB uden tab efter et større forbrug af ammunition, der dog er billigere end menneskeliv.

Dette er et eksempel på hvorledes Joint Fires kan indsættes og hvor komplekst miljøet, som denne indsættes i, kan være. I situationen virkede det, fordi den fornødne organisation samt de fornødne procedurer var til stede, således at ildstøtten kunne leveres hurtigt/samtidigt, effektivt eller som vi altid har sagt: Koncentreret i tid og rum.

Begivenhederne er yderligere beskrevet af den taktiske fører på stedet Capt. Doug Beatty i bogen "Task Force Helmand".

10. Afslutning

Joint Fires ER en force multiplier! Det er denne doktrin, der gør os i stand til at levere en troværdig ildstøtte, også med den nuværende - noget mindre - organisation.

Det er som udgangspunkt nødvendigt at tænke JOINT/Værnsfælles for at kunne levere den nødvendige ildstøtte til kampenheden, både i rammen af kampoperationer men også til stabiliseringsoperationen. Det er vigtigt at slå fast, at vi allerede er kommet langt på dette område med de seneste organisationsændringer.

For at kunne maksimere virkningen af de, efterhånden sparsomme ildstøttemidler som vi råder over, er det dog nødvendigt at følge den teknologiske udvikling. Dette gælder både på pjeceområder, hvor vi tilsyneladende er godt med, men også på ammunitionsområdet og observationsmaterielområdet. Det er ubetinget på UAFD niveauet, at ildstøtten bliver indsat. Doktrin og procedurer skal støtte op om dette

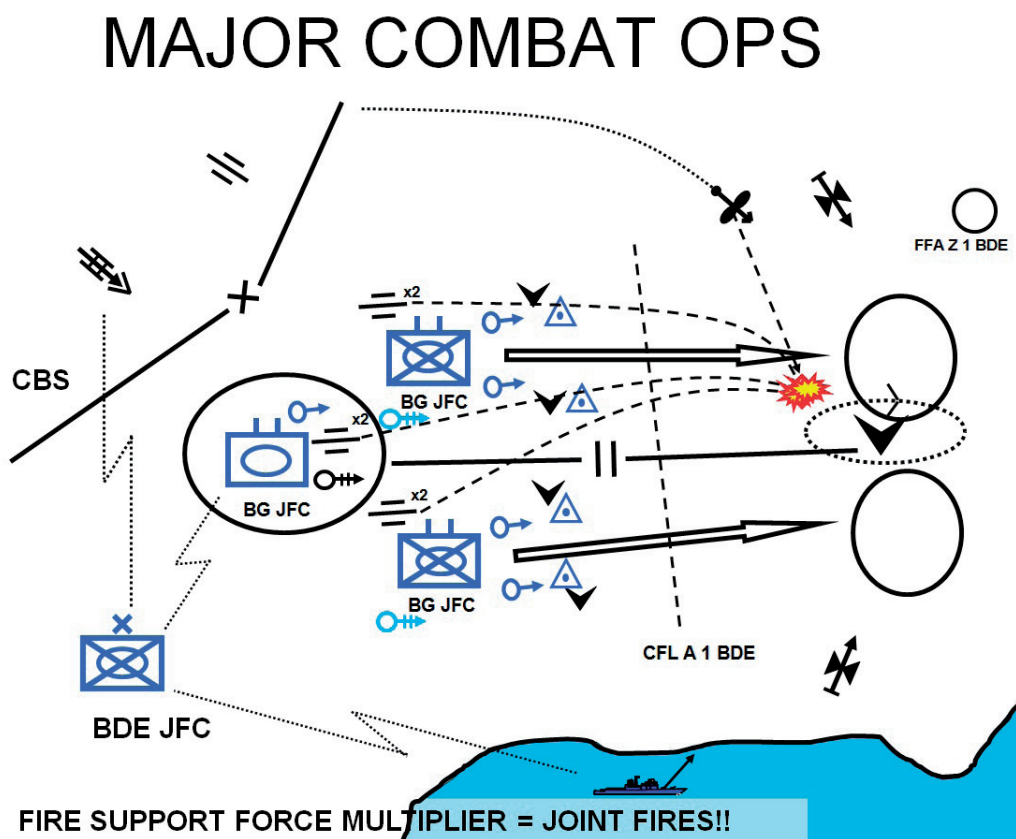
og skabe de bedst mulige betingelser for dette. Der er et behov for enretning af procedurer især i forhold til kamptropeenheden.

Vi er kommet langt på dette punkt med udgivelsen af HRN 410-004 Ildstøttefolder. Denne folder anvendes på Hærens Officersskole i forbindelse med undervisningen samt i forbindelse med PÅLI uddannelsen på DAR 10 Ildstøttekursus for kadetter.

Arbejdet med at konsolidere vore egne procedurer i de "artilleristiske" reglementer udestår dog stadig. Internt er der således et behov for at strømline procedurer i forbindelse med ild-

påkald fra jordbaserede ildstøttemidler samt fastslå procedurer for anvendelsen af FST i rammen af UAFD.

Udannelsesmæssigt er det pt. kun FAC uddannelsen, der foregår uden for ST/DAR, selv NFS uddannelsen er placeret i Varde. Dette giver god mening, idet kampenheden således kunne modtage en komplet "pakke", skræddersyet til den aktuelle opgave og således få den ønskede virkning med mindst muligt arbejde.

Figur 5.

Artilleriaften 2012

Succesen gentager sig.....

Af: KN J. Haick, Lærer ildstøttetjeneste GROAFD/HO

14. maj 2012 gennemførte Danske Artilleriregiment (DAR) og Artilleriofficersforeningen (AOF) på Frederiksberg Slot den efterhånden traditionsrige Artilleriaften.

Formålet med Artilleriaften er at udbrede AOF foredragsvirksomhed til det sjællandske for at tilgodese den store andel af artilleriofficererne, der gør tjeneste på Sjælland. Derudover giver Artilleriaften også kadetter, der har valgt DAR som tjenestested, og kadetter som er interesserede i at vælge DAR, en mulighed for at møde et bredt udsnit af artilleriofficerer.

Deltagerantallet sneg sig op på den gode side af 50, og det lykkedes dermed at bygge videre på succesen fra 2011. Deltagerskaren omfattede både kadetter, der tilgår DAR efter sommerferien, kadetter der stod foran regimentsvalg, VUT-1 elever samt tjenstgørende artillerister fra både Varde og Sjælland. Som noget helt

særligt deltog også tidligere tjenstgørende officerer fra Kongens Artilleriregiment.

Aftenen blev indledt af regimentschefen OL C.D. Møller, der kort briefede om udviklingen indenfor tjenestegrenen med særlig vægt på anskaffelse af nyt pjecesystem samt nyt Unmanned Aerial System (UAS) til erstatning for RAVEN systemet.

Traditionen tro havde AOF hentet fremtrædende artillerister ind for at gennemføre aftenens to faglige indlæg. Aftenens hovedtaler var BG Morten Danielsson, der pt. forretter tjeneste som stabschef ved Multinational Corps North-east (MNC/NE) i Stettin. BG gennemførte en spændende, og på mange områder øjenåbnende briefing om MNC/NE. Briefingen omfattede BG tjeneste, MNC/NE opgaver og organisation, og gav et godt indblik i de muligheder, der ligger indbygget i det danske engagement.

Aftenens anden taler var OL Michael Vilumsen, der holdt et indlæg om sin tid som Stabschef ved den danske kampgruppe ISAF 12. OL fokuserede på hvorledes man på ISAF 12 havde gennemført operativ planlægning, både som en del af den mere langsigtede "kampagneplanlægning" men også hvorledes den mere daglige planlægning forløb. OL redegjorde endvidere for hvorledes ISAF 12 havde integreret værktøjer fra Targeting processen i den daglige operative planlægning.

Efter selskabet var blevet solidt mættet på den faglige front, forskød vi til cafeteriet, hvor et glimrende oste/pølsebord blev indtaget under hyggelige former. Herefter blev kaffe avec indtaget i Vestre Dagligstuer. Det var meningen af aftenen skulle afsluttes i Kadetkælderen. Denne var dog samme dag blevet lukket, hvorfor selskabet fastholdt stillingen i Vestre Dagligstuer, indtil kl. ca. 2300. Alt i alt en særdeles vellykket aften.

Dansk Artilleri Tidsskrift
2. hæfte, oktober 2012

Næste aktivitet på programmet på Hærens Officersskole, er fejringen af vor skytshelgen Sct. Barbara, hvor der gennemføres en frokost for alle artillerister. Denne aktivitet gennemføres på en hverdag i tilknytning til 04 december, jf. "opslaget" i dette nummer af Dansk Artilleritidsskrift.

Alle artillerister med tjeneste på Sjælland skal opfordres til at deltage i de to årlige arrangementer på Hærens Officersskole, idet dette er en god mulighed for at holde forbindelse hjem til regimentet, at møde kolleger og venner i hyggelige rammer samt at blive opdateret på den faglige front.

DAT

ARTILLERIOFFICERSFORENINGEN

har den store glæde igen at invitere alle Artilleriofficerer til Barbara arrangement

onsdag den 5. december klokken 12.00-16.00

i vestre dagligstuer på Hærens Officersskole, Frederiksberg Slot.

Formålet er at fastholde og udbygge sammenholdet blandt artilleriofficererne, vedligeholde traditionerne i artilleriet med Skt. Barbara samt at høre nyt om vores regiment fra CH/DAR OB Biger Mejlholm.

Under arrangementet vil AOF være vært for et mindre traktement.

Tilmelding skal ske senest mandag den 12. november 2012, enten på den i messen fremlagt liste eller hos KN Vicky Willkan-Nøhr, Danske Artilleriregiment, lok.: 7695 5375.

På Hærens Officersskole kan tilmeldingen ske til KN J. Haick, GRO-afdelingen.
For deltagere fra Jylland kan der arrangeres fælles transport fra Varde til Hærens Officersskole. Såfremt man ønsker transport meddeles dette til KN Vicky Willkan-Nøhr ved tilmelding.

På vegne af AOF
Marc Hemmingsen

Den digitale artilleriofficer

Af MJ Christian Mariegaard
for tiden sektionschef for uddannelsessektionen G7/DAR.

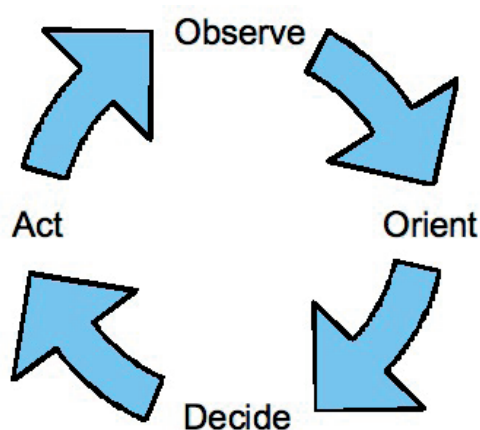
1. Indledning

I DAT nr. 3/2011 beskriver Birger Johansen fra Systematic erfaringerne med Sita Ware - hærens nye Command and Control Information System (C2IS) - under en stor international stabsøvelse i Sverige (Viking 2011). I det forgangene efterår har jeg selv deltaget i øvelsesaktiviteter med 2. Brigade (BDE) - alias Beredskabsbrigaden - som brigadeartilleriofficer (BAO). Her mødte jeg og anvendte hærens nye C2IS i forskellige taktiske situationer og fik en række erfaringer med systemet fra BAO's stol i operationscenteret (OPSC) eller BAO's sæde på den fremskudte kommandostation. En af mine første observationer var et markant behov for et opgør med mine traditionelle arbejdsmetoder i takt med at jeg fik eller trak informationer via hærens nye C2IS i et tempo og en detaljeringsgrad jeg aldrig havde mødt tidligere på dansk grund.

2. Kom ind i kampen BAO

Efter et par dage med det nye C2IS var min primære frustration min manglende evne til at opnå balance mellem informationshastigheden og effektueringen af mine beslutninger i rette tid. Jeg følte, at jeg ofte kom bagud med mine varsler, ordre og koordination og afledt heraf fik BDE ikke indsat eller flyttet mange af sine platforme optimalt i relation til det tempo BDE sensorer, informationsbehandlere og førere kunne tilvejebringe solide beslutningsgrundlag for mig.

Midt i min frustration blev jeg ramt af et mentalt "granatnedslag". Jeg indså pludselig, at jeg havde arbejdet med denne problemstilling før

på det teoretiske niveau. Jeg havde endda skrevet en artikel i DAT nr. 1/2006, hvor jeg omtalte de forventede fordele ved fremtidige netværksbaserede operationer og påpegede udfordringerne i at håndtere en hurtig og omfangsrig informationsstrøm. Løsningen lå slet ikke i min gamle artikel, hvor jeg over 10 sider kastede rundt med fine ord som evolution, udviklingsplatform, selvsynkronisering og adfærdsmønstre. Løsning lå i en enkel figur udarbejdet af den amerikanske jagerpilot og militærstrateg John Boyd. Løsningen hed "the OODA loop".

3. The OODA loop

John Boyd (1927-1997) startede sin militære karriere som svømmeinstruktør lige efter 2. verdenskrig. Han læste økonomi på universitet i Iowa og returnerede til militæret i 1951 for at blive jagerpilot og fløj enkelte missioner i slutningen af Koreakrigen. Han fortsatte som pilotinstruktør og deltog i Vietnamkrigen. Senere

Oberst John Boyd USAF

blev han strateg på mange niveauer indtil hans afsked i 1975. Han blev "genindkaldt" i 1990 og var en af arkitekterne bag de amerikanske invasionsplaner i Irak i 1991, også kendt som "Desert Storm".

John Boyd var en levende legende. "40 sekunder Boyd" var et af hans øgenavn, fordi han, fra den ringeste udgangsposition, kunne slå alle piloter i en luftkamp på under 40 sekunder. Senere fik han andre øgenavne som "den gale major" for hans arbejdsiver, "Gengis Boyd" for sin direkte konfrontationssøgende debatkultur og "ghetto obersten" for hans meget spartanske levevis ved siden af tjenesten.

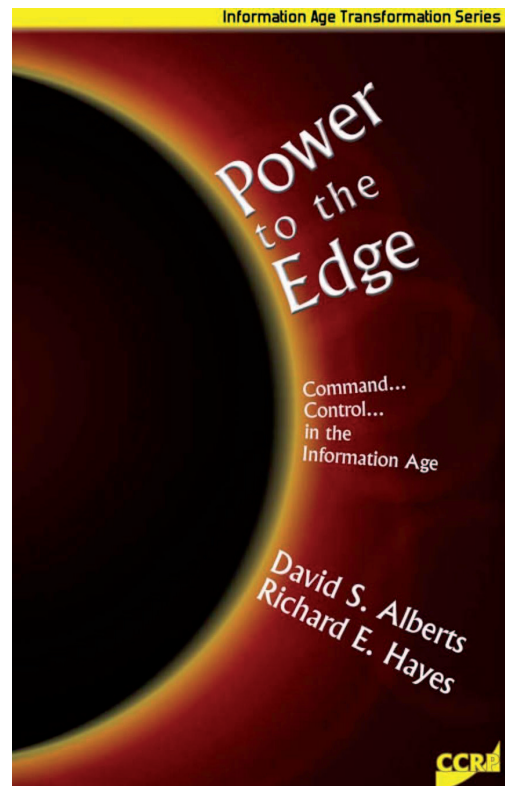
Efter sine flyvninger i Korea overvejede Boyd en model, der kunne sikre piloterne en hurtigere reaktionstid og beslutningsevne end fjenden og derigennem sikre en succesfuld udgang på en luftkamp. Resultatet blev OODA (Observe, Orient, Decide og Act) loopet.

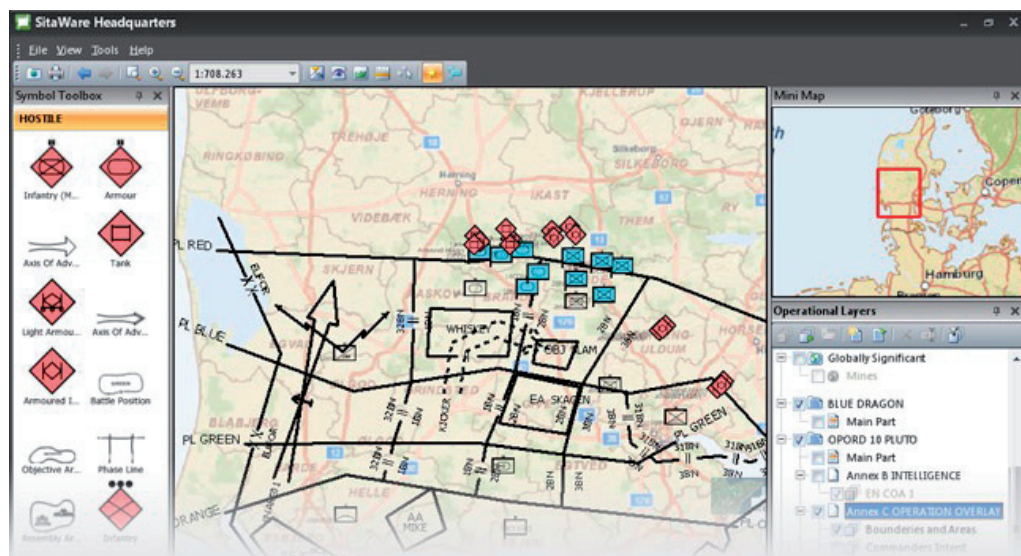
Boyd opfandt sit loop for at kunne forklare hvordan man slår fjenden og overlever. Ifølge Boyd skabes beslutningsprocesser ud fra en gentagende cirkel af observationer, vurderinger, beslutninger og handlinger. Hvis man kan køre sit eget loop hurtigere end fjenden kan man "se ind" i fjendens loop og opnå en række fordele på kamppladsen bl.a. evnen til at være uforudsigelig for fjenden. Boyd påpegede, at

det andet O - vurderingerne - er den vigtigste del af loopet. Vurderingerne bygger på vores arv, kultur og seneste erfaringer. Vurderingerne afgør hvorledes vi observerer, hvordan vi beslutter os og hvordan vi handler. Boyd understregede, at det er altafgørende at man holder sit eget loop i konstant bevægelse under kampen, herved skaber man sig et solidt situationsbillede. Omvendt kan et loop i for hurtig bevægelse medvirke til et ufuldstændigt overblik og fremprovokere fejl. Flere teoretikere har sammenlignet Boyds loop med Charles Darwins evolutionsteori (den der bedst kan tilpasse sig vil overleve).

4. C2IS rolle på kamppladsen

I takt med at den teknologiske udvikling af computere begyndte forsvarsindustrien at ud-

C2IS skærbillede

vikle moderne C2IS til netværksbaserede operationer. I 2003 skrev David Alberts og Richard Hayes bogen *Power to the Edge*. Bogen beskrev en række fordele og udfordringer ved netværksbaserede operationer. Bogen påpeger, at man hurtigt vil drukne i en uendelig kompleks informationsstrøm fra sit C2IS, hvis man ikke er struktureret og handlekraftig. Det anbefales, at man er selektiv og trækker enkelte relevante informationer ud af sit C2IS i et afpasset tempo og handler rettidigt.

De to forfattere fastslog, at der er en risiko for at man via sit C2IS bliver for grundig og detaljeret og mister smidighed og hastighed i sin beslutningstagen. Bogen fastslår, at udfordringen ved overgangen til moderne C2IS primært bliver en parallel implementering af helt nye arbejdsmetoder og omfattende justering af gamle arbejdsmetoder.

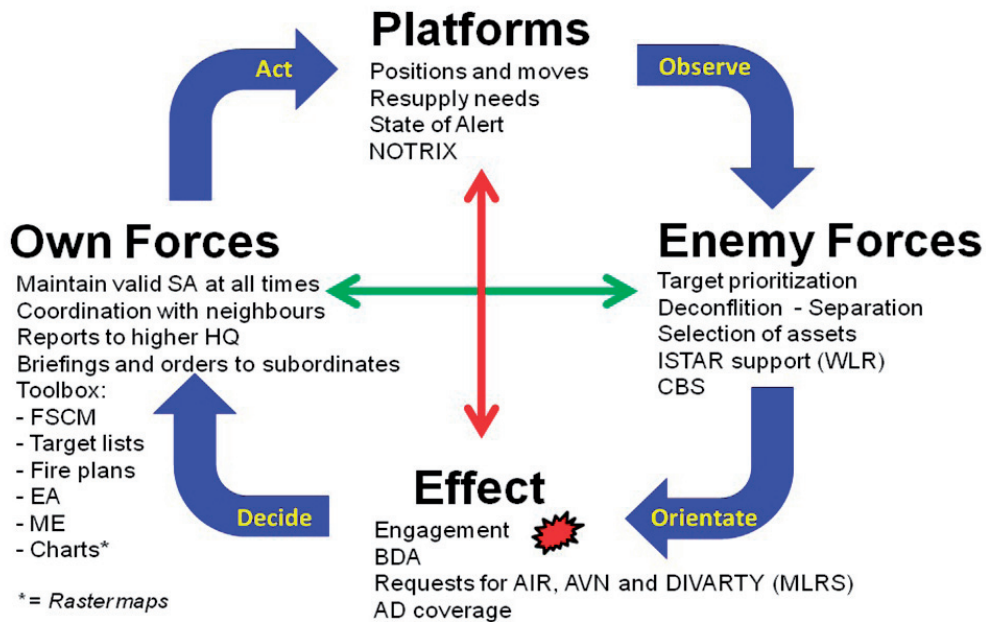
5. Christians loop

Tilbage til BAO's stol i OPSC. Skærbilledet foran mig var spækket med informationer via

mit centrede situationskort og de udvalgte omkransende chat oversigter. Hver gang jeg var i færd med at iværksætte en handling hamrede nye informationer og nye koordinationsbehov ind på min skærm, ud af mine højtalere eller ud af nabokøretøjerne gennem velmenende råb. Jeg havde behov for et solidt overblik inden jeg for alvor kørte ned af slisken med mine efterhånden forjagede varsler og ordre, der langsomt blev mere og mere forældede i tid og rum i forhold til den aktuelle situation.

En hurtig stregtegning af OODA loopet på min opslagstavle hjalp mig hurtigt i gang med en mere struktureret og rettidig tilgang til det levende skærbillede foran mig.

Jeg startede med at sætte fire støtteord ind i mit OODA loop. Mine observationer var selvfølgelig rettet imod fjenden og gav mig et godt overblik over de aktuelle mål i relation til BDE aktuelle plan, ildkontrolforanstaltninger og sensorer.

Christians loop (CLOOP)

Mine vurderinger omfattede **effekten** fra mine egne og tildelte joint fires platforme. Mine beslutninger skulle afstemmes med BDE **egne handlinger** på kamppladsen, koordineres med naboer og rapporteres til foresatte myndighed. Herefter var der også en praktisk opgave i at formidle mine beslutninger via C2IS og gerne gennem kendte ildstøtteværktøjer eller lejlighedsvis skitser. Mine handlinger udmøntede sig i praksis i min placering og flytning af egne joint fires **platforme**, deres genforsyning, deres beredskab og eventuelle justeringer til de gældende ildstøttemæssige kommando- og kontrolforhold (NOTRIX). Herefter startede jeg en ny omgang med loopet.

Jeg indsatte tillige et par dobbeltrettede pile for at tydeliggøre aktion og reaktion undervejs

mellem fjendens og egne styrkers manøvrer og effekter imod hinanden.

Efterhånden som jeg fik overblikket tilbage og blev mere rutineret kom der flere huskeord til og stregtegningen på opslagstavlen ændrede langsomt udseende fra en råskitse til en kopi fra et akademisk reglement. Min egen arbejdsmetode fik også mere karakter af fire sekvenserede kontrollister, der kontinuerligt blev opdateret, end et klassisk OODA loop.

6. De digitale artillerister

Det afbillede CLOOP er tilpasset BDE niveauet og der kan sikkert udvikles et lignende loop for bataljonsniveauet. Derimod vil underafdelingsniveauet næppe have samme behov når de anvender deres C2IS FRONTLINIE. Her må man forvente, at de, opsidede eller afsiddede,

førere og observatører primært vil anvende ”in real life” observationer, af fjenden og egen våbenvirkning, og C2IS FRONTLINIE som sekundært føringsstøtteværktøj.

7. Afslutninger

Flere vil sikkert anfægte denne artikel. Der er da ingen nyhed at flette blivende bestemmelser under feltforhold sammen med et klassisk OODA loop. Det er jo bare gammel vin på nye flasker. Endda lidt overvurderede moderne vinflasker, idet CLOOP næppe vil nå samme status af uødelighed som eksempelvis NOTRIX’en. Jeg er helt enig, der er på ingen måde tale om en færdig velafprøvet model for fremtidens Joint Fires Coordination Cells i hæren. Der er alene tale om en enkelt artillerists første spæde skridt sammen med C2IS.

Jeg håber, denne artikel har givet et indblik i hvor markant hærens nyeste C2IS vil påvirke artilleriets fremtidige justeringer og nyskrivninger af standardprocedurer, kompendier og reglementer. C2IS vil få stor indflydelse på hærens fremtidige beslutningsprocesser, og for mig var CLOOP et godt værktøj, der fik opdæmmed informationstrømmen og derigennem sikret et struktureret og rettidigt grundlag for min føring. Alle læsere skal være velkomne til at kopiere denne tilgang og udvikle et personligt loop, der kan styrke jeres føringsvirksomhed i Haderslev, Antvorskov, Oksbøl eller Helmand.

Vi genkender alle trusler

**Nexter
Systems**

www.nexter-group.fr

Støtte til jeres missioner er vores speciale

En barsk modstander kræver beslutsomhed. Derfor har vi udviklet **CAESAR®**, et nyt artillerisystem med de egenskaber, den præcision og den enkelthed, der skal til for at fuldføre opgaven. 6x6 chassis'et og den unikke 52-kaliber kanon sikrer en enestående taktisk og strategisk mobilitet. Samtidig opnås bedre ildkraft på grund af hurtigere reaktion, længere rækkevidde og større præcision. **CAESAR®** er fuldautomatisk og let at betjene. Det yder ildstøtte til alle typer enheder, inkl. reaktionsstyrker. For alle typer missioner vil **CAESAR®** give en klar operativ fordel.

nexter

Nyt materiel til artilleriet

*Af Kaptajn Flemming V. Olstrøm,
sagsbehandler ISTARSEK/G5/ST/DAR*

Med indkøb af det nye mini-UAS (Unmanned Aerial System), Puma AE (All Environment) har vi nu fundet en værdig arvtager for det nuværende system, Raven B.

Raven har gjort det godt, rigtigt godt. Den har løst alle de opgaver den skulle, og mange flere end den burde kunne. Dette har været til stor hjælp for de indsatte styrker i bl.a. Afghanistan hvor kompagnierne og delingerne altid har rost Raven, herunder vores operatører, til skyerne. Men Raven er slidt og har desværre også nogle mangler. Disse mangler, bl.a. flyvetid, rækkevidde og payload, bliver væsentligt forbedret med Puma AE.

Raven startede som troppeforsøg i slutningen af 2007, og blev grundet vores tillid til systemet udsendt til Afghanistan allerede i starten af 2008 med ISAF hold 5.

Hensigten var, at anvende systemet til støtte for vores indsatte enheder, samtidig med indsam-

ling af informationer til en rapport der skulle lægge til grund for en egentlig anskaffelse. Oprindeligt skulle rapporten først konkluderes efter to år, men allerede efter et år havde vi nok informationer til at kunne skrive denne. Rapporten blev færdiggjort over sommeren 2009, og lagde grundlaget til en brugerspecifikation mhp. en senere anskaffelsesproces. Det blev besluttet at vente med en egentlig anskaffelse indtil Raven var så nedslidt eller teknisk uddateret at en opgradering eller nyanskaffelse skulle iværksættes. I foråret 2011 var vi så langt at iværksættelsesordren blev udstedt. Fra den tid og fremefter har vi haft ret travlt. Først skulle brugerspecifikationen opdateres med baggrund i den teknologiske udvikling og evt. ændrede krav pba. indsættelsen i ISAF. Så blev der gennemført en markedsundersøgelse mhp. at validere brugerspecifikationen. Dette for at sikre, at der ikke var unødvendige krav eller ubetingede krav der ikke kunne honoreres. Dernæst blev der udvalgt de ti systemer i verden

der bedst levede op til kravene. De ti systemer blev sammenholdt med de ubetingede krav, og dem der ikke levede op til disse blev sorteret fra. Tilbage stod vi med tre systemer, som alle ville være en væsentlig forbedring i f.t. Raven. I foråret 2012 blev disse tre systemer grundigt testet, og efterfølgende blev der peget på Puma som den bedste af de tre systemer.

Det skal bemærkes, at det ikke kun er de operative krav der medtages i en anskaffelse men også pris, leveringsgaranti, og meget andet. I juni blev der skrevet under på kontrakten og i skrivende stund er vi ved at gøre klar til fabrikskurset, der gennemføres i USA i ugerne 38-40. I uge 41 gennemfører FMT System Acceptance Test, hvorefter systemerne pakkes og sendes til Danmark. Hvornår de kommer til Danmark ved

vi endnu ikke, men vi håber på de lander inden året er omme.

Tiden efter kursus i USA skal gå med reglementsskrivning samt forberedelse af både instruktør- og operatørkursus, således vi kan uddanne de første danske operatører forventeligt i starten af 2013. Hensigten er, at kunne melde systemet klar til operativ brug omkring august 2013 – dette med uddannede og trænede Puma-operatører. Rent organisationsmæssigt kommer Puma til at indgå i UAS-delingen i ISTARBT/3 ISTARAFD.

Jeg vil fremadrettet opdatere DAT's læsere med implementeringen af systemet. Det skal afslutningsvis nævnes, at i henhold til de krav der er beskrevet i brugerspecifikationen er der ingen tvivl; vi har fået det bedste system i verden.

Faktaboks:	Raven B	Puma AE
Sensorer	Dagslys eller natkamera	Kombineret dagslys og natkamera
Vægt	1,9 kg	5,9 kg
Rækkevidde	10 km	15 km
Flyvetid	60 - 90 min	2 timer, forventeligt 3 medio 2013
Launch-metode	Hand-launched	Hand-launched
Længde	0,9 m	1,4 m
Vingespænd	1,4 m	2,8 m
Motor	Elektrisk	Elektrisk
Andet	Vandtæt	Digital kommunikation

Anskaffelse af mastebaseret observations- og måludpegningsmateriel til AO/FAC

Modularitet på sensorområdet

*Af Kaptajn Lars Vammen,
sagsbehandler ved ISTARSEK/G5/ST/DAR*

1. Indledning

”Siden 1990erne har behovet for et sensorsystem ved opklaringsenheder/kampenheder i hæren været erkendt, men af forskellige årsager er anskaffelsen af et sensorsystem blevet udskudt. Der er derudover erkendt behov for sensorsystemer ved en række andre enheder og til at understøtte løsning af flere forskellige opgaver.

Den teknologiske udvikling har skabt systemer, der, via software, skaber mulighed for at integrere flere sensorer i samme systemer. Et sådant system vil potentielt kunne imødekomme forskellige operative behov. Generelt kan et sensorsystems operative muligheder sammenfattes til følgende:

Generel indhentning af information, der kan

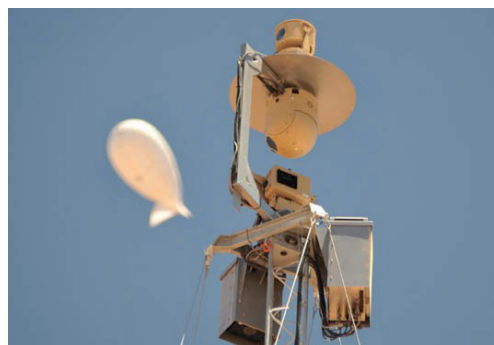
bidrage til op- og udbygning af efterretningsgrundlaget.

Rettidig erkendelse af trusler, så modforanstaltninger kan iværksættes.

Identifikation og stedbestemmelse af mål med så stor nøjagtighed, at det er muligt at bekæmpe med indirekte eller direkte skydende våben.

Bidrage til genkendelse af egne enheder med henblik på at reducere risikoen for egenbeskydning.

Ovenstående operative muligheder vil primært kunne udnyttes ved opklaringsenheder (OPKENV), spejderenheder (SPJENV), specialoperationsstyrker (SOS), artilleriobservatører (AO) og Forward Air Controller (FAC) til effektivisering af sikringsforanstaltninger i forbindelse med ophold i midlertidige installatio-

ner (lejre, patruljebaser og beredskabsområder) og faste installationer eller til imødegåelse af fjendtlig aktivitet i fm. regulær kamp.”

2. Dimensionerende faktorer

I den eksisterende materielarv er der på mange områder store forskelle i materiellet til AO og FAC.

Dog har erfaringer fra fx Afghanistan vist, at der i et komplekst militært og militærjuridisk operationsmiljø ikke er væsentlige forskelle på hvad AO og FAC har behov for. De har fx begge behov for præcist at kunne udpege et mål enten med et koordinat eller med egentlig måludpegning ved hjælp af fx laser.

Endvidere har de operative erfaringer fra Afghanistan og øvelser, som fx Bold Quest vist at der kræves en stor sikkerhed i måludpegningen for at undgå blue on blue, ”collateral damage” og overskaleret våbenbrug/magtanvendelse.

Det er efterhånden blevet åbenlyst, at man ikke kan basere sig på en kombination af håndholdte/mandbårne sensorer, og aldersstegne og upræcise måludpegningsmidler. Hertil kommer, at

de ældre middeltunge systemer blev designet og fremstillet til en noget mere stationær krigsførelse, end hvad der opleves på en moderne kampplads. Og evnen til at anvende sensorer mobilt - evt. under bevægelse - er begrænsede eller ikke eksisterende.

I tillæg til AO og FAC erfaringer, har en stor mængde udsendte stiftet bekendtskab med den store og brede mængde af sensorer, der er til rådighed i Helmand i Afghanistan. Sensorer og indhentningsmidler, der er blevet tildelt helt ned på underafdelingsniveau. Et niveau hvor de doktrinært meget sjældent ville blive tildelt i en mere konservativ doktrinær sammenhæng. Blandt de midler, der har udviklet sig en hvis afhængighed af, er fx Persistent Ground Surveillance Systems (PGSS), Livingstone/Cortez m.fl.

Begge systemer leverer et ikke tidligere set overblik over kamppladsen og en evne til at overvåge, gennemføre positiv identifikation (PID) og målbekæmpelse på afstande på op til

10 km. Dette uden at kampenheder er direkte indsat, eller er i direkte kontakt med modstanderen.

Materiel, der i forbindelse med hasteanskaffelser har tilflydt de udsendte enheder, har forbedret de udsendte enheders evne til at erkende og bekæmpe mål, præcist og under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Men erkendelse af, at der er et hul i værktøjskassen, eller sagt på en anden måde, at det værktøj man havde til rådighed ikke var dækkende, begyndte at brede sig.

Værktøjskassen mangler værktøjer, der forbedrer den afsiddede evne til at løse opgaven, og et værktøj, der give AO og FAC evnen til målerkendelse, måludpegning og målbekæmpelse på længere afstande i dagslys og mørke, og evt. under bevægelse i køretøj. Denne artikel behandler den sidste del, en tung observatørpakke; køretøjsmonterede og mastebaserede sensorer.

I forbindelse med det seneste forsvarsforlig 2010-2014 afspejler den erkendelse sig i blandt andet i HOK projektbusinesscase (PBC) 8C, der allokerer såvel hensigt som midler til at anskaffe sensorer til AO og FAC.

Koncepten bag anskaffelsen er, at AO og FAC tildeles samme materielpakke, og ”kan det

samme ” (som fx US fire support team (FST)). Når sensoren ikke er indsat i den primære opgave som arbejdsværktøj for AO/FAC, kan den anvendes stationært til overvågning i en lille patruljebase eller mindre lejr, og dermed minimere nedslidningen af den vigtigste ressource; personalet.

Med det in mente har der i et stykke tid eksisteret et ”Notat vedrørende modularitet i sensorskaffelsen til Hæren”. For nylig har notatet fået fornyet liv, og med afsæt i det blev der for nyligt oprettet en koordinationsgruppe (KG) sensor. Danske Artilleriregiment har i den forbindelse fået i opdrag – i et højt accelereret tempo – at vidensindhente og skabe forudsætning for anskaffelse af den tidligere nævnte platform til AO og FAC. Denne opgave skal bl.a. ske koordineret med Hærens Kampskole, Telegrafregimentet, Jægerkorpset m.fl.

3. Danske artilleriregiments intention og hensigt

I tråd med den stillede opgave, og hensynet til evt. fremtidige anskaffelser af sensorpakker til andre tjenestegrene, har Danske Artilleriregiment antaget en ”comprehensive approach” til det kommende arbejde. Det er hensigten, at den i notatet beskrevne tilgang overholdes, således at der ud fra de behov som AO og FAC har, skal

spareres med de andre involverede myndigheder. Dette bør munde ud i en bredt konsolideret specifikation af, hvad en sensorpakke til AO og FAC skal kunne. En specifikation, der i størst mulig grad også lever op til de behov, der er ved fx Jægerkorpset og opklaringsenheder, til hvem der dog endnu ikke er allokert midler til anskaffelse. Artilleriets sensorpakke ses derved at danne grundstammen i en bred rammeaftale, og dermed evt. anskaffelse af sensorpakker til andre tjenestegrene eller til andre formål i Hæren. Selve opgaveløsningen gennemføres af en nucleus af personel fra G5 ved regimentets stab, ad hoc støttet af kompetencepersoner fra de andre tjenestegrene og Forsvarets Materieltjeneste (FMT).

Tidsplan.

På baggrund af rådige ressourcer ved FMT og den tidsmæssige allokering af økonomi, blev en kraftigt accelereret plan for vidensindhentning og anskaffelse sat i værk på andet møde i KG sensor.

Danske Artilleriregiments plan blev principgodkendt på samme møde, og munder ud i en plan i fem faser:

- Forberedende arbejder, herunder formulering af vidensbehov, plan for vidensindhentning, opstilling af intern projektorganisation (PORG) etc.
- Vidensindhentning.
- Konsolidering af viden i forbindelse • med tredje møde i KG sensor og formulering af brugerspecifikation (BS).
- Udbuds- og anskaffelsesproces.
- Levering og implementering.

Set uden for kontekst ser ovenstående ikke syn-derligt accelereret ud. Men da FMT ressourcer til at støtte anskaffelsen kun er til rådighed nu og næste år, og den allokerede økonomi kun er til rådighed i 2013, sætter det en lav overlig-ger for tiden til rådighed for regimentets interne PORG.

Den godkendte BS skal ligge klar til FMT brug ikke senere end ultimo november.

Vidensbehov.

Der findes bredt i forsvaret erfaringer med materiel, der har været anvendt i tilsvarende rolle/roller både nationalt og fra internationale operationer. Erfaringer med materiel fra producenter, der leverer systemer, der bruges både i den ønskede rolle eller til andre formål. Fx har både Flyvevåbnet og Søværnet, og til dels Jægerkorpset erfaringer med komplekse sensorer fra skibe, helikoptere og indsatskøretøjer.

Der findes allierede enheder, der har erfaringer med forskellige typer komplekse sensorer, monteret på forskellige typer master.

Der findes en mængde leverandører af såvel komplekse sensorer som master, der alle vil påstå, at lige netop deres produkt er det absolut bedste.

På baggrund af tidligere tjeneste og erfaringer fra internationale operationer har man i den foreløbige projektorganisation kunne formulere en kraftigt reduceret BS, der oprindeligt var tiltænkt som grundlag for anskaffelser af to testsystemer. Disse to systemer skulle undergå en række tests for derigennem at kvalificere en BS. Da tiden, som nævnt ovenfor, ikke er til rådighed for at gennemføre tests, er det besluttet at den foreløbige BS danner grundlag for en tilstrækkelig PORG vidensindhentning mhp. succesivt at danne grundlag for en velfunderet BS.

PORG opgjorte vidensbehov giver mulighed for at sammenligne relevante producenters præsentationer og demonstrationer med relevante enheders erfaringer. Den giver tillige også mulighed for at vurdere, om der i BS-øjemed skal være krav om en gimball-løsning vs. en ikke-gimball-løsning. Og om en intern eller ekstern monteret, hhv. elektrisk mekanisk vs. hydraulisk-pneumatisk masteløsning er det ønskede.

4. Vidensindhentning

PORG har formuleret et vidensindhentningsprogram, der er kraftigt reduceret, men akkurat dækkende.

Indhentningen dækker ”deltagelse” i Jægerkorpsets øvelse NIGHT HAWK, erfaringsudveksling ved Søværnets skibe af Absalon og Iver Huitfeldt klasserne, erfaringsudveksling ved Flyvevåbnets EH-101 Merlin SAR Eskadrille – herunder vil også den besætning, der har fløjet for briterne i Afghanistan blive kontaktet, materieldemonstrationer nationalt, enhedsbesøg og virksomhedsbesøg og demonstrationer internationalt.

PORG program forsøger i meget komprimeret form at validere de teser, der er opstillet i den reducerede BS ved udvalgte virksomhedsbesøg, og efterfølgende at validere de givne præsentationer og demonstrationer gennem enhedsbesøg.

5. Målsætning

Målet med det anførte afsæt og den skitserede proces er selvfølgelig at skaffe FMT grundlag for en anskaffelse med levering og begyndende implementering ultimo 2013. Selve anskaffelsen og leveringen er selvfølgelig ikke et mål i sig selv, idet en høj materielkvalitet og fleksibilitet samt en væsentlig forøgelse i artilleriets kapaciteter er det væsentlige.

6. End State

PORG end state er at artilleriet ved indgangen til det nye forlig har opnået en væsentlig kapacitetsforøgelse.

AO og FAC kan løse deres kerneopgave på større afstande, med større præcision, og med de rette midler levere den rette effekt mod et givent mål. AO og FAC kan med en sensorpakke, der i fremtiden kan tilpasses den relevante køretøjstype, levere den rette effekt i både dagslys, mørke og ved nedsat sigtbarhed.

Besætningen vil kunne levere effekten, måske under bevægelse, men i hvert fald ganske kort tid efter en bevægelse er ophørt, uden at besætningen skal ud af det beskyttende køretøj.

Når AO og FAC ikke er indsat til levering af effekt, kan deres sensorpakke, evt. koblet med andre sensortyper, levere en anden blødere ”effekt”, nemlig overvågning af et område, og varsling til støttede enhed. Dette vil ske enten med egen besætnings mellemkomst eller ved en kobling til støttede enheds føringsinstallation, og evt. under anvendelse af automatiserede/fjernbetjente sensorer.

Deadline

for indsendelse af artikler m.v. til næste nummer af DAT
er 30. november 2012, og indlæg sendes til

Dansk Artilleri Tidsskrift,
Hjertingvej 127, 6800 Varde

Det vil være en stor hjælp for redaktionen, såfremt det tilsendte manuskript vedlægges originale fotos/illustrationer, indsat i Word-dokument, incl. foto af forfatteren. (Manuskript kan også sendes som vedhæftet fil via FIIN/e-mail)

Referat af Artilleriofficersforeningens generalforsamling

Mandag den 19. marts 2012 på Varde kaserne

1. Indledning

Artilleriofficersforeningen afholdt mandag den 19. marts 2012 ordinær generalforsamling i Officersmessen på Varde kaserne.

Fungerende formand major K.N. Sørensen bød de fremmødte medlemmer velkommen til generalforsamlingen, og foreslog derefter major K.A. Nicolaisen som dirigent. Han blev valgt med akklamation og konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indvarslet ved opslag på Varde kaserne og på Hærens Officersskole. Dirigenten gjorde dog opmærksom på, at en bredere annoncering af generalforsamlingen ville være ønskelig. Dirigenten gav herefter ordet til formanden for aflæggelse af formandsberetning.

2. Formandens beretning for perioden april 2011 til marts 2012

Foreningens formand, Birger Mejlholm blev udsendt sommeren 2011 og vender først tilbage til den danske muld til sommer i år. Foreningens næstformand, Michael Villumsen, blev ligeledes udsendt medio 2011 og er netop vendt tilbage efter overdragelsen til ISAF hold 13. Det betyder, at foreningens bestyrelse har været sammensat af bestyrelsesmedlemmer indsat som fungerende formand og næstformand, hvilket har trukket lidt ekstra på alle i bestyrelsen, men jeg mener vi har holdt ”skibet på ret kurs”, og kan allerede nu overdrage formandsposten til foreningens næstformand indtil formandens tilbagevenden.

Bestyrelsen har det forløbne år afholdt møde i juni, september (flyttet fra Varde da kun københavner-bestyrelsesmedlemmer kunne deltage) og december i København.

Med udgangspunkt i konklusionerne fra sidste ordinær generalforsamling har de primære opgaver i årets løb været:

Fortsatte bestræbelser på at fastholde nuværende medlemmer og samtidig øge medlems-tilgangen bl.a. via artilleraftenen på officersskolen og Skt. Barbara-arrangement.

Afslutning af bestyrelsens indledende bud på foreningens årshjul for aktiviteter, og dertil hørende forretningsorden for afholdelse af bestyrelsesmøderne.

Fortsat udvikling af hjemmesiden.

I den forbindelse vil jeg gerne rette en stor tak til bestyrelsen for det udviste engagement og de mange gode konstruktive ideer i løbet af året.

Det er mærkbart, at alle i hverdagen er udsat for stigende krav til officererne i den daglige officersgerning. Alle forventes at gøre tingene lidt bedre og lidt hurtigere, hvilket hurtigt smitter af, og begrænser muligheden for at engagere sig i foreningsarbejde. Særligt i lyset heraf synes jeg, at det er prisværdigt at bestyrelsesmedlemmerne tager sig den fornødne tid til varetagelse af hvervene i Artilleriofficersforeningen.

Bestyrelsen har haft betydeligt fokus på arrangementerne, hvor deltagerantallet er stødt stigende, hvilket er en stor bedrift i disse tider. Særligt når man sammenligner AOF med lige-

stillede foreninger, som alle slås med faldende deltagerantal til lignende arrangementer, synes jeg det er bemærkelsesværdigt, at AOF har fået vendt kurven.

Jeg fornemmer, at det nu også er begyndt at rygtes blandt reserveofficerer, at vores artilleriaften og Skt. Barbara er arrangementer der er værd at prioritere.

Efterårssæsonens foredragssæson fik en skidt start, da foredragsholderen meldte afbud i sidste øjeblik, og arrangementet i Varde derfor måtte aflyses.

Skt. Barbara arrangementet på Hærens Officersskole i december blev endnu en gang en succes, med ca. 40 deltagere, mod ca. 25 året før.

Der var ca. 35 til foredraget, hvor fungerende regimentschef Claus Dixen Møller orienterede kort om struktur og fremtid for Regimentet. Netop disse opdateringer er værdsat blandt os artillerister, der ikke har den daglige kontakt med våbenarten. Der sker mange justeringer i organisationen, og det er afgørende, at vi alle er velinformerede om regimentet og artilleriets kapaciteter, da det forventes af os, uanset hvor i Forsvaret vi gør tjeneste. Interessen, spørge- og debatlysten blandt deltagerne var da også stor, og alle fulgte trop til den efterfølgende frokost på slottet. Her stødte yderligere en håndfuld medlemmer til, og vi nåede op på ca. 40 deltagere.

En ligeså traditionsrig afslutning fandt sted i kadetkælderen, hvor der blev talt både om fremtid og gamle dage over en ”artilleriøl”.

Jeg mener vi nu er i en positiv spiral med deltagerantallet til foreningens arrangementer, hvilke vi skal være stolte af, men som vi også skal gøre en indsats for at fastholde.

Grundet timingen i mellem årets generalforsamling og Artilleriaften på Hærens Officersskole, er dette ikke afholdt endnu, men er ind-

kaldt til 14. maj, hvor Brigadegeneral Morten Danielsson, for tiden tjenestegørende ved MNC NE, har et indlæg, ligesom OL Michael Villumsen holder et indlæg om targeting erfaringer.

Jeg mener ikke vi kunne ønske os et bedre oplæg til årets arrangementer, og jeg har meldinger fra foreningens sekretær om, at der allerede er reserveofficerer, der har ringet med tilmeldinger, da de havde hørt om sidste års arrangementer.

Der blev i 2011 udgivet 3 numre af vores tidskrift.

Bladet er ligeledes inde i en god udvikling, hvor fagligt velfunderede artikler giver et godt indblik i våbenartens (efterhånden) mange specialer, men der er fortsat behov for flere spændende artikler.

Vi skal naturligvis fortsat opfordre især vores yngre officerer til at gribe pennen og give et bidrag, såfremt man mener at have oplevet noget, der fagligt bør deles med kolleger.

Seneste nummer viser netop denne bredde i artiklerne, hvor der dækkes emner spændende fra CIMIC i en den ene ende, til tjeneste som udsendt med familien i Kenya i den anden ende af spektret.

Årets skribent, Peter Rønning Jensen, kan også ses i det seneste nummer, hvor den genindførte traditionsrige titel blev uddelt.

Jeg vil gerne takke hele redaktionen for et stort og veludført ført arbejde.

Vores hjemmeside bliver glad for at dens ”far” nu er hjemvendt til danske himmelstrøg, og OL M.A. Villumsen skal i den forbindelse have en stor tak for fortsat arbejde med portalen.

Foreningen havde ved udgangen af 2011 i alt 240 medlemmer/abonnenter, hvilket er en netto tilbagegang på 4 sammenlignet med status ved udgangen af 2010. Tallet dækker over en eksklusion (grundet restance) og udmeldelser på i alt 24, og en tilgang af nye medlemmer på i alt

20. Jeg hæfter mig ved den store tilgang, som jeg synes er temmelig imponerende.

Samlet set er der i årets løb fremkommet rigtig mange og gode forslag til styrkelse af foreningen. En umiddelbar evaluering af foreningens tiltag giver et klart fingerpeg i retning af, at det er årets to "hovedarrangementer" der trækker både gamle og nye medlemmer til. Artilleriaftenen og Skt. Barbara vil også i år blive vores "flagskibe", og så skal vi nøje overveje, hvorvidt disse udgør ambitionsniveauet for antallet af foreningsaktiviteter, eller om vi blot skal forsøge at justere de "små arrangementer" i forbindelse med generalforsamling og efterårsarrangementet.

Lad os alle gøre en indsats i det kommende år, så vore positive udvikling ved foreningens arrangementer fortsætter. Vel vidende at vi ikke kan øge deltagerantallet hvert år, så er jeg sikker på, at vi ikke har set den øvre grænse endnu, og at udviklingen frem mod et AOF som naturligt mødeforum og samlingssted for artilleriofficererne vil fortsætte.

Afslutningsvis vil jeg beklage den forsinkede udsendelse af DAT, grundet problemer på trykkeriet. Generalforsamlingen var således alene rettidigt indkaldt gennem opslag på varde kaserne og på Hærens Officersskole, hvilket hverken var planen eller kan betragtes som tilfredsstillende. Dette vil have større opmærksomhed til næste år.

I forlængelse af formandens beretning var der mulighed for kommentarer m.m., herunder fremkom følgende:

OL C.D. Møller pegede på, at der bør være en strategi for DAT, hvor man var mere proaktiv for at finde skribenter, således det var muligt at komme op på fire udgaver igen. Hertil svarede formanden, at antallet af DAT ikke udelukkende afhænger af artikler, men ligeledes behovet for annoncører til bladet, idet udgifter til trykkeriet

udgør en stor del af AOF udgifter. OL M.A. Vilumsen bemærkede ligeledes, at økonomien er meget afhængig af annoncører, og som det ser ud lige nu, er ambitionen for 2012 ligeledes at udkomme med tre numre af DAT. Som "kompensation" kan vi naturligvis anvende hjemmesiden til informationsudveksling.

OL C.D. Møller opfordrede til at skrive om RESOF-arrangementet, der gennemføres i 1-2 JUN 2012. Opgaven kan evt. gives til PIO.

Herefter blev formandens beretning godkendt.

3. Godkendelse af regnskab

KN P.L. Rønning-Jensen fremlagde regnskabet for 2011 og fremhævede årets resultat. Et underskud på 11.174 på trods af, at der kun udkom tre udgaver af DAT i 2011. Dette primært som følge af manglende annonceindtægter.

Det tilhørende GM P.M. Knudsen og hustrus legat gav et overskud på 131 kr. efter overførsel af 523 kr. til AOF.

Regnskabet blev efterfølgende godkendt uden yderligere bemærkninger.

4. Godkendelse af budget

KN P.L. Rønning-Jensen fremlagde budget for 2011. Det blev fremhævet, at der p.t. var budgetteret med et underskud på 9.000 kr. Formanden oplyste, at bestyrelsen arbejdede på at få budgettet i balance, bl.a. ved at fremskaffe nye annoncører.

Budgettet blev efterfølgende godkendt.

5. Fastlæggelse af kontingent

På baggrund af regnskab og budget foreslog formanden, at kontingent blev fastholdt på de nuværende 250 kr. pr. år.

Forslaget blev vedtaget.

6. Valg af bestyrelse og revisorer

Bestyrelsen havde i f.m. indkaldelsen foreslået kandidater til de poster, der var på valg. Disse blev alle valgt uden modkandidater.

Bestyrelsen har herefter følgende sammensætning:

Bestyrelse

Oberst B. Mejlholm, ST/DAR (På valg i 14)
 Oberstløjtnant M.A. Villumsen,
 1 AA (På valg i 13)
 Major T.J. Andersen, FKO (På valg i 14)
 Major M. Hemmingsen, HO (På valg i 13)
 Kaptajn L. Vammen, ST/DAR (På valg i 13)
 Kaptajn P. L. Rønning-Jensen,
 ST/DAR (På valg i 13)

Suppleanter

Kaptajn Christian Eliassen,
 ST/DAR (På valg i 13)
 Kaptajn V. Vilkan-Nøhr,
 3 ISTARAFD/DAR (På valg i 14)

Revisorer

Afdelingsingeniør P. Mørkeberg,
 ST/DAR (På valg i 14)
 Major C.H. Petersen, ST/DAR (På valg i 13)
 Kaptajn N.S. Løvendahl (revisorsuppleant),
 ST/DARHILS (På valg i 14)

Lokalrepræsentanter

KBH: Kaptajn Jan Heick, HO
 Varde: Kaptajn C. Knudsborg, 3 ISTARAFD

Bestyrelsen konstituerer sig indtil AUG 2012, hvor formanden er udsendt, med OL M.A. Villumsen som fungerende formand og MJ T.J. Andersen som fungerende næstformand.

7. Indkomne forslag

Der var ingen indkomne forslag.

8. Eventuelt

OL C.D. Møller anbefalede, at man overvejede at få RESOF med i bestyrelsen.

KN Søby Løvendahl anbefalede, at man får flere unge officerer til at skrive i DAT.

9. Afslutning

Dirigenten takkede for god ro og orden og gav ordet til formanden, der rettede en tak til de fremmødte og til dirigenten for den kompetente ledelse af generalforsamlingen.

Foreningen var efterfølgende vært ved et mindre traktement.

Artilleriofficersforeningens hjemmeside **www.a-o-f.dk**

På hjemmesiden vil der være adgang til en række oplysninger af relevans for medlemmer af AOF og andre interesserede. Hjemmesiden er under fortsat udvikling, hvorfor jeg skal opfordre læserne til at bidrage med gode idéer til indhold på hjemmesiden. Kontaktadresser fremgår af hjemmesiden.

Hjemmesiden vil orientere om kommende aktiviteter i AOF regi, og der vil være mulighed for at læse artikler, der af pladmæssige hensyn ikke har fundet plads i vores tidsskrift. Der vil desuden være adgang til oplysninger af mere statisk karakter, såsom foreningens vedtægter og bestyrelsens sammensætning.

Der vil tillige være adgang til tidligere udgaver af tidsskriftet DAT.

Danske Artilleriregiment
Artilleriofficersforeningen
Hjertingvej 127
6800 Varde

